

De succesformule van Maastricht

LIMMEL AAN DE MAAS

De wijk Limmel viert de komst van de woonwijk aan de Maas.
© JOHANNES TIMMERMANS

Door Joos Philippens

De woonwijk Limmel aan de Maas lijkt er dan toch echt te komen. Na zo'n twintig jaar ijveren. De Maastrichtse wijk blokkeerde zelfs een megaloods. De bewoners vertellen over hun succesformule.

MAASTRICHT - Een jungle die de wijk Limmel scheidt van de Maas, dat is het zwaar vervuilde Zinkwit-terrein in Maastricht. Stukken vloerbeton tussen berkenbomen en vlinderstruiken. Maar niet lang meer. De gemeenteraad bekrachtigde dinsdag unaniem de stedenbouwkundige visie voor Limmel aan de Maas: 900 woningen (plus een stuk bedrijventerrein).

Al twintig jaar strijdt Limmel voor de woonwijk, de afgelopen twee jaar fanatiek. Want wethouder Gert-Jan Krabbendam stuurde aan op een mix. Een wasstraat, een P+R, een wei vol zonnepanelen en, vooruit, woningen. Dat frustreerde de wijk Limmel enorm, maar ze zette die emotie om in creativiteit. De bewoners presenteerden een feelgood-plan, met een bezoekerscentrum, hangend groen aan de Noorderbrug, boomgaarden, seniorenhofjes en een fietsroute langs de Maas.

Stedenbouwkundige Franz Ziegler omarmde dat, daarmee de wethouder trotserend, en het politieke tij begon te keren. De woonwijk leek zeker, totdat een jaar geleden, als een bizarre verrassing, Rien Leeijens loods opdook. Liefst 170 meter breed en 15 meter hoog zou het gevaarte worden. Het ging er hard aan toe ('Leeijen moet vervolgd worden voor illegaal bulldozeren op het terrein'), maar de wijk toonde zich vooral creatief en ludiek. Er kwam unanieme politieke steun en Leeijen werd voor (naar schatting 15 miljoen euro) gecompenseerd.

Monique Franssen van het buurtnetwerk wil niet eens denken aan een mislukking ('Kom me dan maar pillen brengen'). Wethouder Frans Bastiaens denkt er hetzelfde over. „Ook Rien Leeijen is nu enthousiast aan het meedenken hoe het plan duurzamer kan worden”, ziet buurtnetwerk-voorzitter Chris Meys.

Daarom durfde Limmel het deze week aan om feestelijk te poseren bij de schoorsteen op het Zinkwit-terrein, als een symbool van onverwinnelijkheid. En waagt het buurtnetwerk zich aan een bespiegeling over de succesformule. Voorzitter Chris Meys: „We vroegen de inwoners: wat zijn de grote punten die je wil aanpakken? Limmel aan de Maas stond met stip op 1.” Monique Franssen: „Dromen is het startpunt, maar ook: verbeeldingsvermogen, out of the box denken.”

Daar moeten goede adviseurs, zoals in dit geval oud-directeur Stadsontwikkeling Huub Smeets, en dossierkennis bij aansluiten. „Wat is het bestemmingsplan? Wat zijn de formele mogelijkheden?” noemt Meys. En steun vanuit het stadhuis. „Daar kregen we vooral beren op de weg voorgeschoteld, telkens gingen we met een vervelend gevoel naar huis”, zegt Franssen. „Nu sparren we juist lekker met de nieuwe wethouder.”

Saamhorigheid hebben ze bevorderd door ludieke acties en demonstratieve optochten. Jack Ummels: „Belangrijk zijn kleine dingen die je weer energie geven, zoals positieve telefoontjes.” Dat helpt om te volharden. „Vaak schrijven mensen een brief en organiseren een bijeenkomst”, weet Meys. „Nee, het duurt jaren. Een marathon met af en toe een sprint.”